

hrěchow wotwjasać a na to moju duschu s twojim cžělom a s twojej krowu wofschewić. O najlubšchi Ješužo, wobradź mi dostojne a požohnowane wužiwanje twojeje najšwjeczišcheje wjeczerje. Těho dla wotdžerž tež mózne bolarće mojeje khoroscze, so njebychu mje w mojej nutrnosczi molile a sadžewale. Twojeho wumoženia šo džeržo, chzu nětk přichipowjedacž twoju šmjercž a šo troschtnje dopomnicž twojeho cžěpjenja a wumrjecža, twojich ranow a bolarcžow, twojeho styska a cžwile, twojeje kšchižneje šmjercže a wscheho, šchtož by na mnje wažil. A šchtož by mi dobył, hnadu, wodarće hrěchow a wěčne žiwjenje, to mi, ty mój šmilny, luboscziwy šbóžniko, wudžělisch w šwojim wotkasanju. Ja wěrju twojim šłowam, ty wschehowědomny, wschehomóžny a wěrnny Božo; ja wěrju, so w Božim wotkasanju twoje wěrne cžělo a twoju wěrnu krej wužiwam. Hdyž tón požohnowany khlěb dostanu, dha s nim na njewidomne waschnje, o Ješu, twoje wěrne cžělo dostanu; a hdyž tón požohnowany kheluch dostanu, dha s nim na njewidomne waschnje twoju krej dostanu. Tuta njebieska jědž a tuto picže dyrbi mje we wěrje pošylnicž, so šym s Bohom šjednany; tuta njebieska jědž a tuto picže dyrbi mje troschtowacž, so nejšym šhubjeny, ale so směju wěčne žiwjenje; tuta njebieska jědž a tuto picže dyrbi mi ša to rukowacž, so w twojej hnadže steju, so mam wodarće hrěchow, so šym s tobu šjednocženy, kiž by šjednanje ša našche hrěchi, haj, ša hrěchi zylcho šwěta. Tuta njebieska jědž a tuto picže budž mi ša šawdawł na njebiesku wješeku hošcžinu, na wěcznu radošč a krašnosć, do kotrejež ty, mój miłoscziwy wumožniko, po mojej šmjerczi mje s hnady powjedžesch. O Ješu, ty mojeje dusche nawoženo, šwjecž a wucžišč mje, so šo jako twoja njewjesta s tobu na wěčne šlubju a šjednocžu. O pastyrje mojeje dusche, paš šwoju